

PRIKAZI
PODIJELJENOSTI
REPRESENTATIONS
OF SPLIT

39. SPLITSKI SALON PRIKAZI PODIJELJENOSTI

Ne slučajno, početni impuls razmišljanja o ideji 39. Splitskog salona bio je fenomen podjela različitih provenijencija. Naime, o njemu u posljednje vrijeme učestalo izvještavaju i mediji diljem države te se čini kako se sve češće kod nas očituje kolektivna shizofrenija, manifestirajući se kroz duboko ukorijenjena razmimoilaženja koja razdiru društvo prilikom gotovo svake važnije odluke. U takvoj situaciji, koja je na dobrom putu da postane kronična, možemo navesti, ili baš izdvojiti primjer Splita, koji je tradicionalno percipiran kao arena u kojoj bukta opća netrpeljivost. Grad, čiji je najpoznatiji proizvod čuveni splitski dišpet, još od Dioklecijana hrani se suprotstavljenošću prenapuhanih ega, oštrim sukobima pripadnika kontrastnih ideoloških naslijeđa u stalnom položaju pozicija/opozicija i dihotomijom potencijalnog elitizma “domorodaca” i neprilagođenosti “došljaka”. Ne treba sumnjati da je to ono što Split čini posebno živim i što je oduvijek u memoriji sredine, no treba biti oprezan jer efekt takvih sukoba može ostaviti razorne posljedice na buduću život grada. U tom smislu ni sfera umjetnosti, koja bi trebala nadilaziti sitne interese pojedinaca i predvoditi borbu za opći boljitak i razumijevanje, nije ostala imuna na kontrastno pozicioniranje mnogih različitih umjetničkih kružoka.

Sa svim navedenim na umu, zadaća ovogodišnjeg Splitskog salona jest identificirati i prikazati brojne razine na kojima se očituju podjele unutar različitih čimbenika grada te otvoriti prostor za dijalog suprotstavljenih strana kao sredstvo za početak mogućeg premošćivanja jaza. Unatoč svijesti o tome da je ponekad jednostavno nemoguće doći do konsenzusa između suprotstavljenih strana, ovogodišnji

39th SPLIT SALON REPRESENTATIONS OF SPLIT

Not by chance, the starting impulse of thinking about the idea of the 39th Split Salon was a phenomenon of divisions stemming from various origins. Lately, media across the country have been frequently reporting about it and it seems that collective schizophrenia is becoming increasingly present in our society, manifesting itself through various differences that split the society in almost any important decision-making event. In such a situation, which is on a good way to becoming chronic, we can list, or highlight the example of Split, traditionally perceived as an arena of devastating intolerance. City, whose main trademark is the infamous ‘dišpet’ (1), has been feeding upon clashes of inflated egos, intense conflicts between the members of contrastive ideological heritages and the dichotomy between potential elitism of ‘native inhabitants’ of the city and the unadaptability of the ‘newcomers’ ever since the time of Diocletian (2). Undoubtedly, this is what makes Split especially alive and has always been a part of its *memoria*, but one needs to be careful because such conflicts may have devastating effect on the future life of the city. In that sense, even the art sphere, which should surpass petty individual interests and lead the battle for collective good and understanding, has not remained unaffected by the opposite positioning of many different artistic circles.

With all that in mind, the goal of this year’s Split Salon is to identify and present various levels in which divisions occur between different city factors and open a space of dialogue between opposed sides as means to start the process of potential overcoming of the gap. Despite being aware of the fact that sometimes

Splitski salon gradi se oko ideje da je bogatstvo u heterogenosti i da prisutnost suprotnosti na jednom mjestu potencijalno otvara – u najmanju ruku – mogućnost dijaloga i žustre polemike. Izlagači mogu postati komentatori situacije ili aktivni sudionici u dijalogu. U konačnici, na samim umjetnicima je odluka hoće li među njima prevladati postupak neke vrste lobotomije, čime će komadići cjeline ostati razdvojeni, ili će se pak dogoditi proces ujedinjavanja snaga.

Tema ovogodišnjeg Salona, naslovljena *Prikazi podijeljenosti / Representations of Split*, obilježena je povezanošću Splita i podijeljenosti kao jedne od dominantnih svojstava sredine; ironično, riječ *split* u engleskom jeziku označava podijeljenost. Umjetnicima je omogućeno pristupanje izložbi kroz nekoliko različitih punktova koji se mogu odnositi na: generacijski jaz, individualnu shizofreniju (podijeljenost umjetnika između onoga što bi oni htjeli i što moraju biti), pozicije institucija moći naspram nezavisnih umjetničkih udruženja/ umjetnika kao pojedinca, zatim pozicije afirmiranih naspram neafirmiranih te samoukih naspram akademski obrazovanih umjetnika i radove koji u širem smislu dokumentiraju podijeljenost društva. Dakako, to je samo manji broj mogućih oblika podjela koji se mogu razmatrati na ovogodišnjem Splitskom salonu. Umjetnici su slobodni predložiti i svoje viđenje teme podijeljenosti doprinoseći tako policentričnosti mogućih pristupa načelnoj temi.

Dakle, ovogodišnji Splitski salon zamišljen je kao platforma na kojoj se sagledava heterogenost suvremenosti u domeni lokalnog umjetničkog izraza. Formatirana je članstvom u Hrvatskoj udruzi likovnih umjetnika Split te aktivnim sudionicima splitskog umjetničkog života i pojedincima koji u njemu ostavljaju neizbrisiv trag.

it is simply impossible to reach consensus between opposing sides, this year's Split salon is built around the idea that wealth is in the heterogeneity and that the presence of opposites in one place potentially opens an opportunity for dialogue and brisk polemics. Exhibitors may become commentators of the situation or active participators in the dialogue. Finally, it is the choice of artists whether they will mutually remain in a lobotomised state where pieces of the whole will remain disconnected or start the process of uniting.

The theme of this year's Salon, entitled *Prikazi podijeljenosti / Representations of Split*, is marked by a connection of Split and the phenomenon of 'split' as one of the dominant features of our local environment. Artists are able to enter the exhibition from several positions, which can relate to: generation gap, individual schizophrenia (artist's dividedness between what they want to be and what they have to be), positions of institutions in relation to independent artistic collectives/artist as an individual, the positions of established towards emerging artists, self-taught towards professionally trained artists and artworks that generally document the split society. Of course, listed here is only a limited number of the forms of dividedness that can be observed in Split Salon. Artists are welcome to suggest their own view of the subject, thus contributing the polycentricity of possible approaches to the general theme.

This year's Split Salon is conceived as a platform of evident heterogeneity of the contemporariness in the domain of local artistic expression. It is formatted by membership in the Croatian Association of Visual Artists in Split and active participants in Split artistic life who are leaving a permanent mark on it. This is

Ovo je zapravo prvi put da se na Salonu iskazuje neposredna želja za što većom participacijom umjetnika pa je poziv upućen svim članovima Udruge. Na ovakvoj platformi posjetitelji izložbe moći će donekle stvoriti sliku o prirodi i sastavu splitske umjetničke scene ukoliko ona uopće postoji (i ukoliko je ona uopće saglediva) u koherentnom obliku, a njena neizvjesna fizionomija mogla bi donijeti zanimljive i neočekivane rezultate. Riječ je o svojevrsnoj inventuri umjetničkog djelovanja u Splitu.

Na samom kraju, valja se prisjetiti 1969. godine, kada su stručnjaci poput Tomislava Lalina i Duška Kečkemeta podržali osnivanje Splitskog salona s namjerom da u gradu zaživi izložba koja će zamijeniti dotadašnje ideološki orkestrirane pojave u kulturi, većim dijelom isključivo cehovskog i panoramskog karaktera. Ovogodišnji Salon želi revalorizirati takvu odluku, uključujući pritom sve pozitivne promjene što su odonda utjecale na sadašnji izložbeni format i predstaviti se kao manifestacija koja se kreće u skladu s aktualnim vremenom.

—
Kustoski tim 39-og splitskog salona

actually the first time in the context of Split Salon exhibition that there is a will for a larger participation of artists, therefore invitation to participate has been sent to all members of the Association of Visual Artists Split. On such a platform the audience will to an extent be able to create an image about the nature and content of Split artistic scene, if it even exists and can be viewed coherently, and its uncertain physiognomy could produce unexpected and interesting results. In a way, it is an inventory process of artistic activity in Split.

Finally, it is worth recalling the year 1969, when experts such as Tomislav Lalin and Duško Kečkemet have backed the foundation of Split Salon with the intention of creating a new exhibition in Split with the aim of replacing ideologically orchestrated and panoramic manifestations in culture. This year's Split Salon wants to reevaluate that decision, taking into consideration and including all positive changes that have since then influenced contemporary exhibition format and present itself as a manifestation that goes hand in hand with actual time.

—
Curatorial team of the 39th Split Salon

- 1 A state of being defiant that is often attributed to inhabitants of Split.
- 2 Diocletian (244 – 311 AD), Roman emperor, prosecutor of Christians. After his reign, he retired to Diocletian's Palace in Split.

39.
SPLITSKI
SALON
ZAMALC
STNJ

11. - 30. listopada 2015.
Bilježak i katalog su dostupni na
stranici www.zamalcstnj.hr
i aplikaciji za iPhone.

www.zamalcstnj.hr

Dalibor Prančević

Prizor ili scena
(ususret 'podijeljenosti prikaza'
i obratno)

"Prizor je ono od čega se sastoji vizualna konvencija i stalnost suvremenog slikovnog aparata. On je reakcionarna snaga utoliko što se opire interpretaciji. On je prethodno određenje vizualnoga oblikom prihvatljivo vidljivoga, pri čemu ta 'prihvatljivost' pogoduje postojećem poretku. Prizor postavlja pravila o tome što vidjeti i kako to vidjeti, predstavlja 'viđenost', (re)prezentacijski vid promicanih fenomena, a ne politiku ili estetiku koja ih čini 'vrijednim gledanja'" (Chris Jenks)

Scena? Pitanje je kako uopće sagledati njezinu konstrukciju: kroz nepokretljivost fizionomije i(li) zakrivenost kakve neeksplicirane pripovijesti?

Već je puno puta pisano o povijesnim antagonizmima utkanima u urbanu strukturu grada Splita. Idejnim i materijalnim antagonizmima. Rascjep je afirmiran i sumpornim elementom koji zaziva dijaboličku komponentu, nimalo efemernu. Pa su tako zavade, pojedinačne i kolektivne dinamike, prepirke već standardne stereotipije koje se vezuju uz Split. Kako uopće predstaviti podjele?

U konačnici, lako je s ljudima, teško je s čovjekom.

Nije li poopćeni razgovor o sceni krivo postavljeni izložbeni zadatak? Što je uopće ta scena? Postoji li i kako? Postoje li pojedinci koji sličnošću svojih afiniteta tvore skupine isto-mišljenika ili slično-mišljenika? Nije li pretenciozno doživljavati scenu poput nečega artikulanog kao pokret? S druge strane,

Dalibor Prančević

Scene or spectacle?
(Towards the 'splitness of
representation' and vice versa)

"The spectacle is that which constitutes the visual convention and fixity of contemporary imagery. It is a reactionary force in that it resists interpretation. It is a prior appropriation of the visual into the form of the acceptably viewable, and this 'acceptability' befits the going order. The spectacle indicates the rules of what to see and how to see it, it is the 'seenness', the (re)presentational aspect of the phenomena that are promoted, not the politics or aesthetics or their being 'see-worthy.'" (Chris Jenks)

Scene? The question is how to take stock of its structure: through immobility of its physiognomy and (or) the obscurity of some inexplicable narration?

Historical antagonisms woven into the urban structure of the City of Split have already been scrutinised numerous times. The ideal and material antagonisms. This split has been additionally affirmed by the sulphuric element that invokes diabolical component, not at all ephemeral. In that way, feuds, individual and collective dynamics and disputes have already become a part of the standard stereotypy related to Split. How to actually represent divisions?

Ultimately, it is easy to deal with people; man is the one who makes things difficult.

Isn't a generalised talk about the scene in fact an exhibition task set wrong? Indeed what is a scene? Does it exist and in what way? Are there individuals who, by sharing common affinities, form the groups of people with identical or similar opinions? Isn't it pretentious to experience

gdje se utopio pojedinac? Kako se on sam percipira u stvarnosti društva i ostalih interesnih kolektiva? Kakvu ulogu zauzima?

Ova i razna druga pitanja pojavljivala su se kako su se redali razgovori s umjetnicima i kustosima. Grupe, pojedinci, interesne sfere, podjele, neminovnost raskola... Čini se sve poput fraktalne preslike društvenih dinamika. Je li postojanje likovne scene 'insinucija' ili samo potreba formatiranja, određivanja grupacija i njihovih podgrupa kako bi se 'sagledali' osnovni obrasci ponašanja i strateških pozicija? Ili to nije imanentno svijetu umjetnosti danas?

Ponekad je nevjerojatan jaz koji se pojavljuje među ljudima koji misle 'isto'. To su isti diskurzivni prostori, ista linija promišljanja, ali jaz nepremostiv. Sličnost razdvaja. Razlike se katkada krivo shvaćaju. One su obećavajuće. Razdvojenost je ugodna.

Ponekad čovjek zapiše pitanja da rastereti misli. Tek tako. Rasterećena afekta i ohlađena vremenom, slučajno pronađena, pitanja se čine pravim malim tezama.

Jedinstvo u različitosti, sinergijski učinak pojedinačnih otpora, bivati u množini, lica u gomili... Nabranjanja su moguća i poželjna.

Na koncu ovog prologa još jedno pitanje: što i kako vidjeti?

a scene as something articulated as a movement? On the other hand, where did an individual disappear? How does one perceive oneself in the reality of society and other interest groups? What is one's role in it?

These and various other questions emerged as conversations with artists and curators occurred. Groups, individuals, interest spheres, divisions, inevitability of split... All of it looking like a fractal copy of societal dynamics. Is the existence of the art scene an 'insinuation' or is it just a need to format, determine affiliations and respective subgroups in order to examine the basic modes of behaviour and strategic positions? Or maybe it is not immanent to the world of art of today?

Sometimes the gap between people who think "the same" is incredible. There are the same discursive spaces, the same line of thinking, but the gap is irreconcilable. Similarity divides. Differences are sometimes misunderstood. They are promising. Separatness is comfortable.

Sometimes people write down questions to unburden their thoughts. Just like that. Unloaded of their burden, cooled by the laps of time and stumbled upon by chance, these questions, seem to look like actual tiny theses.

Unity among differences, synergic effect of individual resistances, being in plurality, faces in the crowd... Enumeration is possible and desirable.

At the end of this prologue one more question remains: what and how to see?

39. Splitski salon, naslovljen Prikazi podijeljenosti/Representations of Split, zamišljen je kao platforma putem koje se ove godine provodi mapiranje velikog dijela splitske umjetničke scene. Odložiti ćemo na neko vrijeme raspravu oko toga što je scena uopće i za ovu priliku kazati kako se ona ogleda u značajnom broju aktivnih umjetnika koji su djelovanjem ili sentimentom vezani za Split, bez obzira na medijske preferencije.

Na samom početku valja reći kako naslov izložbe nije potpuno pravedan prema splitskoj umjetničkoj sredini jer joj već prije temeljitijeg snimanja situacije pripisuje barem par negativnih i neutvrđenih konotacija. Prva je, naime, poopćavanje fenomena podijeljenosti na dimenzije nečega što predstavlja apsolutnu vrijednost u kontekstu identifikacije grada no ona, ovisno o kutu gledanja, može i ne mora biti točna. S druge strane, podijeljenost kao imenica u jednini upućuje na pojednostavljeno, binarno promatranje nečega što je po mnogima mnogo kompleksnije, a to su individualna kvaliteta i posebnost svakog autora na takozvanoj sceni. Naslov izložbe stoga se može protumačiti kao svojevrsni mamac umjetnicima da participiraju na Salonu kao mjestu aktivnog diskursa i veseli spoznaja da su mu se oni odazvali u nikad većem broju.

Čemu mapiranje?

Kao renomirana izložbena manifestacija, Splitski salon oduvijek je bio magnet i izazov za umjetnike. Međutim, mnoge od njih izložba je kroz proteklo vrijeme zaobilazila, profilirajući se u smotru suvremene umjetnosti predvođenu strogim kustoskim autoritetom i selekcijom. Iz navedenog razloga, za razliku od prošlih izdanja, ovogodišnji Splitski salon preuzeo

39th Split Salon, entitled Prikazi podijeljenosti/Representations of Split, is conceived as a platform via which the mapping of a large part of Split artistic scene will take place this year. For a moment, we will lay off the discussion about what scene actually is and in this occasion state that it is reflected in a significant number of active artists that are by work or sentiment connected to Split, regardless of the preferred media.

At the beginning, it needs to be said that the exhibition title does not do justice to Split artistic environment because, before detailed scan of the situation, it attributes at least couple of negative and unascertained connotations to it. The first one is the generalisation of the phenomenon of split to dimensions of something that represents absolute value in the context of identification of the city. However, depending on the point of view, it may or may not be true. On the other hand, split as a singular noun signifies a simplified, binary viewpoint on something that is, according to many, much more complex, such as the individual quality and specificity of each author on the so-called scene. Therefore, the exhibition title can be interpreted as a bait for artists to participate in Split Salon as a place of active discourse and there is certainly a sense of joy as they responded in a great number.

Why the mapping?

As a renowned exhibition manifestation, Split Salon has always been a magnet and a challenge for artists. However, many of them were left out of it as the exhibition became profiled as a contemporary art show lead by severe curatorial authority and selection. For these reasons, opposed to previous editions of the manifesta-

je hibridnu formu panoramske izložbe s uporištem u društveno aktualnoj temi i mogućnost izlaganja pružena je svim članovima Udruge hrvatskih likovnih umjetnika Split, kao i onima koji su izravno pozvani od strane kustoskog tima kako bi se zaokružila slika sadašnjeg umjetničkog trenutka u Splitu. Također, čini se kako je ova izložba došla u pravo vrijeme jer se u ovom momentu u Splitu odvija nekoliko za umjetnost pogubnih procesa. Među njima najočitiji je onaj totalne turistifikacije gradske jezgre i bezobzirne komercijalizacije javnih i gradskih prostora, uslijed čega se brišu simbolički prostori suvremenog umjetničkog djelovanja u Splitu. Rijetko je na našem području postojala veća opasnost da umjetnici ostanu bez prostora za djelovanje i življenje pa se iz tog razloga može reći da je snimanje situacije na sceni u kontekstu Splitskog salona jako važno. Uz dokumentarnu vrijednost što će nakon ovog Salona ostati budućim generacijama, održavanje ove manifestacije u spomenutim okolnostima predstavlja zbijanje redova i obranu protiv onih što umjetnost nastoje iseliti iz zidova palače. Šalje se jasan signal vladajućima da umjetnici i umjetnost još itekako postoje u ovom gradu i da se preko njih ne može tek tako lako prijeći.

Dojam je da, usprkos različitostima, na nekoj razini kolektivne svijesti vlada među onima što se bave umjetnošću na bilo koji način osjećaj zajedničkog cilja i za nadati se da će ova izložba biti zasigurno jedna od jakih izjava u prilog tome. Dosad smo se na spomen splitske umjetničke scene suočavali s pojmovima podijeljenost, različitost, fragmentarnost, sukobljenost, jaz, suprotstavljenost, podjela i sličnima, i toga će uvijek biti, no treba istaknuti kako u ključnim trenucima i za prave stvari treba postići zajedništvo, makar ono bilo kratkoga vijeka.

tion, this year's Split Salon has assumed a hybrid form of panoramic exhibition anchored in socially actual theme. Furthermore, possibility of exhibiting has been enabled to every member of the Croatian Association of Visual Artists, with the addition of those who were directly invited on behalf of the curatorial team in order to sum the image of the current art moment in Split. Also, it seems that this exhibition came in at the right time because several dangerous processes to art are currently happening in Split. The most obvious one is the total touristification of the Old City core and careless commercialisation of public and city spaces. Rarely has in our environment existed greater danger for artists to be deprived of the space to work and live in, so we can say that scanning of the situation on the artistic scene in the context of Split Salon is very important. Besides the documentary value for the future generations, keeping the manifestation alive in aforementioned circumstances represents coming together and forming a defence against those who want to dislocate art out from the walls of the palace. A clear signal is being sent to the city's rulers that artists and art still very much exist in this city and that they cannot be so easily overlooked.

There is an impression that, in spite of the differences, on some level of collective consciousness there is a feeling of having a mutual goal among those that are involved with art in any way and, hopefully, this exhibition will surely be one of the strong statements in favour of it. So far, while talking about Split artistic scene, we have encountered terms such as a split, difference, fragmentarity, oppositeness, gap, clash, division et cetera, and that will always be present. However, it needs to be said that, in crucial times and for the right cause, unity is needed, no matter how briefly it lasts.

MOB
098/598-381
098/170-9743
091/2533-709

091/597-9697
091/5449353
091/899-9789

091/7252192
099/513-1514
098/944-9269
091/544-3223
091/780-6200
091/569-1263

098/530-027
099/704-4475

098/591-249
092/245-3777
091/761-1955
091/601-7969

091/516-5624
098/133-3022
098/363-936

098/982-6403
098/978-0976
091/722-5281
091/246-2211

Boburo

ZLATAN?
SRINIDA 07.09

→ LUKA DUPLANOVIĆ - 14.00

→ NIVES ČIČIĆ - 17.00

→ DUSKA BOBINA 15.30

→ ROBERT ČIČIĆ 18.00

→ BLAŽA BOŽIĆ - 14.15

→ GROO PEJČIĆ - 15.00

→ TISJA KUČIĆ - 17.15

→ MIRAN PALČOK 17.10

→ ETA 12 9.10

→ STANOVI VIŠIĆ - 18.00

→ ANA PERIĆ - 15.15

→ PALČOK MIRAN 14.30

→ ROBERT JOZIĆ 14.30

→ TOKIĆ ŠITUM

→ DAVIDENKO V.

→ STANIĆ IVANISVIĆ

→ LUKA MIMICA

KUZMA

(RAD)

Čekaj...Zar već pišemo neki tekst?...Ma nema šanse, ne mogu se sad fokusirati na to, totalno sam „unutra“. Ja bih radije složio svoj doživljaj kad ova priča završi.

Boris Šitum

* Wait... are we already writing some kind of text? No way, I can't focus on it right now, I'm totally "in". I'd rather collect my impressions later when this story ends

Boris Šitum

39. splitski salon
Prikazi podijeljenosti /
Representations of Split
5. - 30. studenog 2015.

Podrumi Dioklecijanove palače
Salon Galić
Atrij Galerije umjetnina
Galerija Kula
Javni gradski prostor
Privatni prostor umjetnika

organizacija / organised by:
Hrvatska udruga likovnih umjetnika - Split
Obala hrvatskoga narodnog preporoda 24
HR - 21000 Split
t. +385 (0)21 348 177
f. +385 (0)21 348 177
hulu@hulu-split.hr
www.hulu-split.hr

za organizatora / on behalf
of the organisation:
Vice Tomasović

autori koncepcije, izložbenog
scenarija i postava / conception
and display devised by:
Božo Kesić, Dalibor Prančević, Boris Šitum

urednici / editors:
Božo Kesić, Dalibor Prančević, Boris Šitum

vizualni identitet / visual identity:
Nikola Križanac

tekstovi / texts:
Božo Kesić, Dalibor Prančević, Boris Šitum

lektor hrvatskog jezika /
croatian language proof-reader:
Siniša Labrović

prijevod na engleski jezik /
english translation:
Božo Kesić, Lana Beović

koordinacija / coordinators:
Ana Marija Botteri Peruzović, Karin Grenc
Moira Orlić, Ana Šećer Wilhelm, Vice Tomasović

administracija / administration:
Moira Orlić, Ana Šećer Wilhelm

asistentice / assistants:
Lana Beović, Antonija Mihovilović

tehnička služba / technical support
Hrvoje Cokarić - voditelj tehničke službe /
Technical Support Coordinator, Vinko Barić,
Evgenij Glinski, Davor Katuranić, Vanja Pagar,
Miro Radan Bekara

žiri / jury
Mladen Lucić, Branko Franceschi,
Vice Tomasović

ISBN 978-953-7740-08-5

മുഖ്യ SPLIT **മുഖ്യ**

